

[Arne Bjerregaard]

afstemning. Jeg mener, det er urimeligt, at man fremlægger et helt nyt lovforslag, og at det kan komme til afstemning som ændringsforslag. Det er ikke almindelig kutyme. Det burde have været indarbejdet punkt for punkt i det foreliggende lovforslag som ændringsforslag, så hovedideen i det foreliggende forslag blev bibeholdt. Hvis det ikke er det, så mener jeg, at det er imod de almindelige regler.

Jeg må beklage, at det sker på denne måde, for der er visse ting i det af kommunisterne stillede ændringsforslag, som vi kunne være positive over for. Men på den måde, det er fremlagt, som et helt nyt forslag, kan vi overhovedet ikke tage stilling til enkelthederne, og så må vi afvise ændringsforslaget, og derved synes jeg ikke at kommunisterne overhovedet får noget ud af at fremsætte ændringsforslaget på den måde. Men det kan selvfølgelig have andre formål end at få vedtaget nogle ændringer.

Om de øvrige ændringsforslag skal jeg sige, at vi stemmer for nr. 1, 2, 4, 7, 10, 11, 12, 13 og 19. Vi mener, at med disse ændringsforslag ændrer vi ikke hovedintentionen i forslaget, men forbedrer det. Endelig synes jeg, jeg må sige, at det er prisværdigt, at ministeren dog vil udsætte ikrafttrædelsen til den 1. oktober i stedet for den 1. april. Det er dog en imødekommelse. Hvis ministeren bare ville være gået så vidt som at vente med at få forslaget vedtaget til en måneds tid for den 1. oktober, så vi havde det klart i fællesskab i EF, så havde vi været ganske positive og ville have stemt for forslaget. Nu må vi desværre stemme imod forslaget.

(Kort bemærkning).

Karl Møller (DKP):

Det er foranlediget af hr. Arne Bjerregaards bemærkninger om, at vort ændringsforslag er stillet imod reglerne.

Jeg skal sige, at det er forhandlet adskillige gange med sekretæren for miljø- og planlægningsudvalget, og ifølge denne sekretær skulle der i hvert tilfælde ikke være noget proceduremæssigt til hinder for at følge den fremgangsmåde, vi har gjort.

Jeg skal også sige, at vi selv mener, at forslaget er fremsat i overensstemmelse med procedurereglerne. Da selve behandlingen af spørgsmål osv. var færdig og der blev ind-

kaldt ændringsforslag, da fremsatte vi altså dette som et samlet ændringsforslag.

Jeg kan altså kun sige, at vi, i hvert fald hvad det proceduremæssige angår, har handlet i god tro. Men er vi ikke korrekt på den, så må man jo fra anden side kalde os til orden i denne sag.

Waldorff (VS):

Der har udviklet sig en helt speciel praksis i folketingets miljøudvalg. Der sker det, at man sidder og tygger løs på et lovforslag i månedsvis, og i allersidste øjeblik, når man skal til at lave betænkning, så bliver der klasket et eller andet ændringsforslag eller betækningsbidrag på bordet, som ændrer temmelig radikalt ved det, man har siddet og nørklet med. Det så vi i forbindelse med vandforsyningsloven, hvor man i sidste øjeblik finder ud af at sikre dambrugerne 25 års fred. Vi så det også i forbindelse med genanvendelsesloven. Og nu ser vi det altså i forbindelse med lovforslaget om kemiske stoffer og produkter.

Det er en banalitet at konstatere, at industrien og Industrirådet fører korrekturpenen, når der laves lovforslag. Det er ikke for at forklejne dem, der ligesom har gjort noget ud af industriens indflydelse på dette lovforslag, for den er virkelig grel. Miljøudvalgets medlemmer er stadig væk helt fugtige i nakken af Elo Hartigs ånde. Det, der er sket med lovforslaget om kemiske stoffer, tror jeg nok overgår temmelig meget af, hvad vi har set.

Den kemiske fabrik Cheminova præsenterer miljø- og planlægningsudvalget for en påstand om, at denne lov vil koste adskillige millioner. Se, det var allerede forkert. Cheminova finder det ikke engang nødvendigt at henvende sig til folketingets miljøudvalg og gøre opmærksom på disse problemer. Nej, Cheminova kommer med et internt gylp over lovforslaget, og hovedindholdet i det er, at når man ikke vil undtage de eksisterende stoffer på EF-markedet fra anmeldelsespligten, så vil man komme til at stå svagere herhjemme som dansk kemisk virksomhed. Dette gylp bliver så opfanget af en eller anden borgerlig politiker, der som et led i den almindelige lobbyvirksomhed får det delt rundt til miljøudvalget, og med det samme sørger miljøministeren for at få en bemærk-